

1 Jan. 1918.

No. 1.

23e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes die over u komen zal en
gij zult mijne getuigen zijn.

Jezus tot de eerste apostelen.

HET WERK GODS IN DE LAATSTE DAGEN.

Redevoering gehouden

door

Pres. Joseph F. Smith,

ter gelegenheid van de opening der 88ste halfjaarlijksche Conferentie
der Kerk, in den Tabernakel te Salt Lake City,
op 5 October 1917.

Ik gevoel mij dankbaar voor het voorrecht, dat ik andermaal tot zulk een gehoor kan spreken als heden hier verzameld is, ter gelegenheid van de opening der 88ste halfjaarlijksche Conferentie der Kerk. Ik hoop, dat ik den Geest des Heeren moge bezitten, om mij gedurende eenige oogenblikken te helpen, om uitdrukking te geven aan mijn gevoelens, mijn hoop en mijn dankbaarheid tot den Heere voor de onschatbare voorrechten die wij heden genieten. Het schijnt mij bijna een wonder te zijn, deze groote hoeveelheid verstandige gezichten te aanschouwen, welke stralen van vreugde en blijdschap, en een besef van het gevoel van recht uitdrukken, als mijn voorrecht dezen morgen is door deze groote schare te zien. Ik ben verzekerd, dat de Heere tevreden is met uwe tegenwoordigheid hier, ter eere van deze halfjaarlijksche samenkomst der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik gevoel zekerlijk zeer dankbaar voor uw tegenwoordigheid, want het is een bewijs van de eenheid van gevoel en van hart die de Heiligen der Laatste Dagen doordringt, en dat door u het werk geëerbiedigd wordt, waaraan wij deel hebben. Het is een bewijs, dat de Geest des Heeren met u is, dat de liefde der waarheid in uwe harten is, dat uw geloof in het Evangelie van Jezus Christus niet minder is geworden en dat gij hier gekomen zijt, om uw lidmaatschap in de Kerk en de posities die velen van u bekleeden als

presideerende ambtenaren der verschillende organisaties der Kerk te eeren. Door deze groote opkomst ter gelegenheid van de openingsvergadering dezer conferentie hebt gij een bewijs geleverd van uw getrouwheid aan de zaak van Zion en van uw liefde voor het werk des Heeren en van uw vertrouwen in uwe broederen, dat gij van tijd tot tijd hebt ondersteund als presideerende ambtenaren der Kerk; en ik verwelkom u allen dezen morgen en bid in oprechtheid, dat de Geest van God gedurende deze vergadering op ons moge nederdalen en ook gedurende de andere vergaderingen dezer Conferentie, totdat het werk verricht is dat door ons gedaan moet worden.

Ik verlang tot mijn broederen en zusters te zeggen hetgeen ik zoo dikwijls heb gezegd en nog steeds waar is, dat het werk des Heeren op aarde vooruit gaat, en dat er geen macht beneden het celestiale Koninkrijk is, die de vooruitgang kan belemmeren: want aldus heeft de Heere besloten. Ik getuig dit tot u. Ik gevoel in het diepst van mijn ziel dat het waar is, en, voorwaar, als het geen waarheid was — niettegenstaande de hoop die wij koesteren, niettegenstaande het geloof waarmede de Heere ons heeft gezegend, niettegenstaande de welvaart die hier ons deel geweest is in den arbeid door ons verricht in de valleien dezer bergen, in overeenstemming met de doeleinden der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — als het niet waar was, dat de Almachtige aan het roer is, en van den beginne is geweest, en tot het einde zal blijven, dan zouden onze hoop en verwachtingen voor dit en het toekomende leven ijdel zijn. Dit werk is de kracht Gods tot zaligheid en niets anders kan voldoen, niets anders is er mede te vergelijken. Zelfs dwaling kan door ouderdom eerbiedwaardig worden, als eenmaal door iemand gezegd is, en kan populair worden door het aantal van haar aanhangers; maar noch dwaling, noch populariteit van aantal zullen iets baten voor de zaligheid en verhooging van de kinderen van den Almachtigen God.

Onze hoop voor de zaligheid moet op de waarheid gegrond zijn, op de geheele waarheid en op niets anders, want wij kunnen niet op dwaling bouwen en opvaren naar de paleizen der eeuwige waarheid en de glorie en verhooging genieten van het Koninkrijk van God. Dat kan niet geschieden.

Andermaal getuig ik tot u, mijne broeders en zusters, dat de fundatie van de zaak waaraan wij deel hebben, de waarheid van het Evangelie is, en het is heerlijk te weten, dat zoovelen — en toch zoo weinig in verhouding tot de groote meerderheid der menschheid — de waarheid geleerd hebben, het feit geleerd hebben, dat het Evangelie van Jezus Christus de kracht Gods tot zaligheid is en dat het noodzakelijkerwijze de waarheid moet zijn; want God heeft nimmer dwaling aangewezen voor de verlossing Zijner kinderen, noch voor hun zegen en verhooging. Hij heeft nimmer aan de kinderen der

menschen leugen en dwaling gegeven om hen terug te leiden in Zijn tegenwoordigheid. De Almachtige heett nimmer, in den beginne, een plan ontworpen voor de verlossing Zijner kinderen, dat niet krachtadig zou zijn in het volbrengen van Zijn doel, om de verhooging in Zijn koninkrijk in het genot om in Zijn tegenwoordigheid te verkeeren, te bewerken voor al Zijne kinderen die Zijne wetten willen gehoorzamen en Zijne geboden onderhouden.

Ik getuig tot u, dat zooals ik weet en gevoel dat ik leef en mij beweeg en het aanzijn heb, dat de Heere de jeugdige profeet Joseph Smith verwekt heeft en hem met Goddelijke volmacht heeft aangedaan, en hem die dingen heeft onderwezen die voor hem noodig waren om te weten, opdat hij macht zoude hebben tot het vestigen van Gods Kerk en Koninkrijk op aarde. Joseph Smith was getrouw aan de verbonden door hem met den Heere gemaakt, getrouw aan zijn zending, en de Heere bekwaamde hem om Zijn werk op aarde te volbrengen, zelfs het verzegelen van zijn getuigenis door zijn vergoten bloed. Zijn getuigenis is nu van kracht, en is dlt geweest, onder de kinderen der menschen, zoo waarachtig als het bloed van Jezus Christus van kracht is en een bindende getuigenis voor de geheele wereld. En dit is het geweest vanaf den dag dat het vergoten werd tot nu toe en zal dit blijven tot het laatste geslacht.

Ik geef u mijn getuigenis, mijn broeders en zusters, met betrekking tot de Goddelijkheid van de zending en het werk verricht door Brigham Young en zijn metgezellen, door te vlieden van den toorn die hen in Illinois, Missouri en andere plaatsen bedreigde, naar deze vreedzame valleien, hetgeen geschiedde volgens den wil des hemels en door de leidende macht van den Heiligen Geest. President Brigham Young en de pioniers waren bekwaam dezen staat te vestigen, waarvan de wederga moeilijk te vinden is binnen de grenzen van ons heerlijk land; en het is geschied, niet door de wijsheid van broeder Brigham, noch van broeder Heber C. Kimball, noch van eenige hunner metgezellen — groote mannen als zij waren, ware dienstknechten Gods als zij waren, getrouw en waar in hunne roeping, verheven als hun oprechtheid was voor de zaak van Zion — maar zij waren geheel omgeven door de macht van God, waardoor zij geleid en bestuurd werden, en aldus werden Zijne doeleinden bereikt door middel van hen. Wij geven de eer tot onzen Vader in den hemel en wij eeren en zegenen de namen van die groote en goede mannen die door den Heere gekozen zijn tot het volbrengen van Zijne doeleinden en door wie Hij Zijn werk zonder mislukking heeft verricht.

Ik geef mijn getuigenis van de integriteit van John Taylor als een der reinste mannen dien ik in mijn leven gekend heb, een man die rein was van het hoofd tot de voeten, rein in geest en lichaam, onbesmet met vulgariteit, zoo gewoon onder de kinderen der men-

schen. Ik weet wat ik zeg, want ik ben met hem geweest dag en nacht, maand aan maand en jaar aan jaar, en ik geef getuigenis met betrekking tot zijn integriteit. Hij was een martelaar met den Profeet Joseph Smith. Hij heeft meer dan den dood geleden met Joseph en Hyrum, en de Heere heeft hem bewaard en geëerd door hem te roepen een zekeren tijd het opzicht te hebben over Zijn werk op aarde; waardoor Hij hem verhoogde tot de heerlijkste en meest verantwoordelijke positie waartoe een mensch geroepen kan worden in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ik geef mijn getuigenis met betrekking tot de getrouwheid van Wilford Woodruff, een man zonder bedrog, een man eerlijk tot in het diepst zijner ziel, een man ontvankelijk voor de indrukken van den Geest des Heeren een man die in het vervullen van zijn plicht geleid werd door inspiratie, in veel meerder mate dan door de gave van wijsheid of van verstand die hij bezat.

Ik geef mijn getuigenis met betrekking tot het werk door Presiden Lorenzo Snow verricht, alhoewel hij kort heeft gepresideerd. Maar sommige van de dingen die door hem verricht moesten worden waren absoluut noodzakelijk om zijn opvolger en anderen, die later zouden komen, te bevrijden van de abuizen en fouten die vroeger in geslopen waren.

Met betrekking tot de tegenwoordige bediening van het Evangelie en van het werk des Heeren heb ik niets te zeggen. Laat het werk voor zichzelf spreken, laat het volk en de stem van het volk van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zeggen wat gedaan wordt door den Heere, laat dat 'niet door mij gezegd worden, noch door mijn raadgevers of medewerkers.

De Heer verhoede dat ik mij ook maar voor een enkel oogenblik zoude verbeelden dat wij van groote belangrijkheid zijn in dit veelomvattende werk van den Heer. Anderen kunnen worden verwekt en de Heer kan hun verstand toebereiden. Hij kan hen bekwaam maken en hen nederig doen zijn, als zulks noodig is, om hen geschikt te maken voor de plichten en verantwoordelijkheden die van hunne handen mogen worden vereischt. Ik geloof dat Zion bezig is grootelijks vooruit te gaan, en dat wat ons geestelijk leven betreft, onze geestelijke groei, en ons geloof, zoowel als onze maatschappelijke toestand in goede omstandigheden verkeeren, en dat verder alls wel is met Zion.

Wij hebben, korten tijd geleden, een kort bezoek gebracht aan onze zuidelijke nederzettingen. Dat is iets wat wij vaker behoorden te doen. Ik ben mij daar thans, meer dan ooit in het verleden, van bewust. Het is niet genoeg dat de leeraars in de wijken de heiligen en de vreemdelingen in onze poorten zouden bezoeken, en het werk ondernemen, of ten minste voort zouden gaan alleen het werk van het

prediken van liefde en eenheid en waarheid hen zouden onderwijzen. Ik verheug mij dat ook de autoriteiten van onze Kerk daaraan een werkzaam aandeel nemen. Het is niet alleen voldoende dat de bisschoppen het volk in hunne wijken gaan bezoeken en in aanraking blijven met hen en vertrouwd geraken met het volk, en het volk laten weten dat zij hun aller vader zijn. Dit, zoo zeg ik, is niet genoeg. Het is zelfs niet voldoende dat de presidenten van de ringen van Zion het volk bezoeken en de nooden van hen leeren verstaan. Want, het is evenzeer noodzakelijk dat het Presidentschap van de Kerk, de Twaalf Apostelen, de Patriarchen, de Zeven Presidenten der Zeventigers, het Presideerende Bisschopambt, inderdaad al de algemeene autoriteiten van de Kerk, voor zoover als mogelijk is, het volk zouden bezoeken, en door hen gezien zouden worden. Voor zoover als ik op dit oogenblik gevoel, ken ik geen enkel ding van mijzelve wat ik niet zoude wenschen dat gij kendet. Ik wensch u te weten wat en wie ik ben, of ik een man ben of niet, of ik bezig ben mijne roeping te verheerlijken of niet. Ik wensch dat gij naar mij zult zien, mijne daden beschouwen, en wat ik bezig ben te doen. Ik houd er van dat gij mij door en door kent, evenals ik u door en door zou wenschen te kennen. Wij hebben niets wat voor alle Heiligen der Laatste Dagen geen algemeen goed is. Wij weten niets en wij willen niets tot het volk prediken dan enkel en alleen datgene wat God heeft geopenbaard, en wij geven aan hen die eenig autoritair ambt bekleeden, en wiens plicht en werk het is om de beginselen van het evangelie te onderwijzen en te prediken aan de wereld, hunne leeringen en onderwijzingen te bepalen bij datgene wat het woord des Heeren heeft geopenbaard. Er is heel wat, dat verzeker ik u, wat geopenbaard is geworden en in overeenstemming waarmede tot heden toe toch niet wordt geleefd. Een heel groot deel is er nog dat geleerd dient te worden. Een groot deel is er nog dat onderwezen moet worden in den waren geest van onderwijzing, en eveneens is er een groot deel geopenbaard door den profeet Joseph Smith en zijne metgezellen, hetwelk het volk nog niet in hunne harten heeft ontvangen, en waartoe wij, zooals het daar staat, nog niet bekeerd zijn geworden. Als wij de voorschriften van het evangelie gehoorzamen en in staat zijn acht te slaan op het evangelie en de wetten van God en de verlangens des hemels, die alreeds zijn geopenbaard, dan zullen wij veel beter af zijn en nader tot het eindpunt der volmaking in wijsheid, kennis en macht dan wij thans zijn. Als die tijd komt dan zijn er weer andere, grootere dingen die geopenbaard zullen worden aan het volk van God. Totdat wij onzen plicht doen echter, in datgene wat wij hebben ontvangen, totdat wij getrouw bevonden zijn omtrent de dingen die in onze handen zijn overgegeven, totdat wij onzen godsdienst naleven zooals wij die nu hebben, en zooals ons dien door

God gegeven is geworden, zou het veroordeeling op onze hoofden zijn toegevoegd, om door den Heer daaraan toe te voegen andere en grooter tegeboden, ander en grooter licht en intelligentie. Het is genoeg voor ons om te leven in het licht van de tegenwoordige inspiratie en de tegenwoordige openbaring, en voor elk persoonlijk lid van de Kerk om de geboden des Heeren en het werk in de Kerk te doen en te onderhouden, zooals de Geest hem die te verstaan moge geven, en moge leiden in het volbrengen van die plichten. Elke ziel van ons heeft aanspraak op de inspiratie van God, om te weten wat onze plicht is en hoe wij die ten uitvoer zouden leggen. Wij hebben dat alles nog niet geleerd, maar wij zijn op den goeden weg om het te leeren. De Heer is nog steeds geduldig. Hij is lankmoedig. Hij is vol van goedertierendheid, jegens allen, en elken keer doen wij een weinig beter. Ik geloof dat wij een weinig meer getrouw zijn in het doen van onze verplichtingen als wij in het verleden zijn geweest, en nog steeds is daar ruimte voor meer en beter.

Een van de belangrijke geboden van den Heer is den Sabbat te eeren en dien heilig te houden. Velen van ons volk verwaarloozen dat gebod, zij doen het niet, en velen van ons staan onze kinderen toe om op den Sabbat los te wezen, in plaats van hen in toom te houden, hen te leeren en hen de grenzen aan het evangelie, ook met betrekking daartoe, voor te houden. De wet van God is dat wij elkander behooren lief te hebben. Als wij dat konden leeren, dan „amen” tot alle bisschopsmoeiten en bisschopsraden, of althans tot de noodzakelijkheden daarvan. Als wij alleen maar elkander in zoverre lief zouden willen hebben dat wij een ander goed zouden willen doen zooals wij zouden wenschen dat anderen ons zouden doen, dan zou er geen twist zijn, geen strijd, geen bitterheid, geen kwaad in de harten van de eene naaste tot den andere, en alles zoude vrede zijn en blijheid. Als wij God met heel ons hart lief hadden, meer dan wij de wereld liëven, onze huizen, onze landen, onze kudden, en ons goud, — ik zeg, als wij God lief hadden met heel ons hart en met heel ons gemoed en met al onze kracht, dan zou er geen noodzaak zijn voor gevangenschappen, geen noodzaak voor rechtbanken enz. in dit land. Er zou geen noodzaak zijn voor het werk van advocaten en wat dies meer zij, die hun brood verdienen, voor een deel met de twisten enz. van het volk. Al deze dingen zouden dan dingen worden van het verleden, teruggebracht tot onbruikbaarheid. De menschen zouden dan de waarheid kennen, die waarheid liefhebben, en in haar licht, wat afschijnt van de tegenwoordigheid van den verheerlijkten Vader, wandelen, omreden wij dan zouden toonen dat wij Hem liefhadden, en gewillig waren om Zijne geboden te onderhouden. Veel nog hebben wij, ook in dit opzicht, te leeren.

De Heer heeft ons een klein, eenvoudig woord gegeven, zoo een-

voudig dat de zwakste van allen die heiligen zijn of zoodanig genoemd kunnen worden, in staat zouden zijn dat te gehoorzamen, en toch sommigen van de allersterksten van ons doen het niet, of laten na het te gehoorzamen, Wij hebben veel nog te leeren uit dat eenvoudige Woord van Wijsheid, dat de Heer aan Zijne Heiligen gegeven heeft voor hunne gezondheid, hun leven en hunne sterkte, maar niet ieder van ons neemt het in acht.

De Heer heeft aan ons gegeven de wet der tiende waardoor wij, door onze tienden en offeringen, hebben bij te dragen in de kosten die gemaakt moeten worden om het evangelie te prediken over de wereld, om de heiligen te vergaderen, om de ouderlingen te vergaderen als hunne zendingen geëindigd zijn, om tempelen te bouwen, en het werk te doen dat noodzakelijk is voor het volbrengen in die tempelen van het werk voor de levenden en de dooden. Niet ieder onzer neemt die wet in acht, en toch ben ik blij u te kunnen zeggen dat dit jaar eene stoffelijke vermeerdering aantoonde van de trouw der Heiligen der Laatste Dagen in het onderhouden van deze wet. Onze tienden van dit jaar, tot nu toe, zijn beter en menigvuldiger dan eenig jaar te voren. Dat is een goede aanduiding, en toch nog kan het heel wat verbeterd worden.

Nu, daar zijn nog andere dingen, maar ik kan ze alle niet vertellen Ik begin te gevoelen dat ik een oud man wordt, of beter gezegd allicht, een jong man in een oud lichaam. Ik denk dat ik juist zoo jong ben naar geest als ooit te voren in mijn geestelijk leven. Ik heb de waarheid lief meer dan ooit te voren in deze wereld. Ik geloof er meer volslagen in dan ik ooit te voren deed, omreden ik haar duidelijker zie. Ik versta haar beter van dag tot dag door de leiding en inspiratie van den Geest des Heeren, maar mijn lichaam raakt vermoeid, en ik wil u vertellen dat mijn arm oud hart somtijds met huivering wordt bevangen.

Thans wil ik u zegenen in den naam des Heeren Jezus Christus.

Gedeeltelijk overgenomen uit „De Utah Nederlander”

BIJ DE INTREDE VAN 1918.

Beginnende bij blz. 8 bieden wij onzen lezers een reeks groeten en Nieuwjaarswenschen aan, ons toegezonden door de zendelingen die heden werkzaam zijn in den dienst des Heeren in de Nederl. Zending.

Voorheen, het is u allen bekend, was het aantal zendelingen in ons land veel te groot om allen de gelegenheid te geven in ons Nieuwjaarsnummer een enkel woord te zeggen, maar sedert de groote oorlog de noodzakelijkheid heeft gebracht een beduidend aantal onzer zendelingen op andere plaatsen in Gods wijngaard te gebruiken, is het aantal hunner van dien omvang geworden dat wij gaarne een deel van ons eerste nummer reserveeren om hen allen aan 't woord te laten.

Wij verheugen ons, nog niet geheel verstoken te zijn van de zendelingen van Zion onder ons, uitgezonden om het evangelie te prediken van den Zoon van God, en wij bidden van harte dat er spoedig een tijd moge komen dat de lieve vrede opnieuw op het aangezicht der aarde moge terugkeeren, opdat weer meerdere dienstknechten van Hem uitgezonden kunnen worden. Niemand onzer weet natuurlijk wanneer die tijd weer daar kan zijn, en ofschoon somtijds de toekomst zeer donker schijnt, zoo sluiten wij ons van harte aan bij den inhoud die gelegd is in de eenvoudige brieven van onze mededienstknechten, waarin allen op duidelijke wijze hunne overtuiging te kennen geven dat, ofschoon duister de tijden mogen zijn, alle dingen ten slotte zullen blijken mede te hebben gewerkt dat de voortkoming van Gods groote plannen en de verkondiging van Zijn evangeliewoord over heel de aarde, het eenige waardoor een oprechte vrede en oprecht geluk gebaseerd kan worden.

Wij voegen onze groeten bij die der zendelingen en roepen al onze lezers een gelukkig Nieuwjaar toe, hopende dat het jaar 1918 voor allen in de geschiedenis huns levens later geboekstaafd moge worden, als zijnde een jaar waarin grootere en meerdere pogingen zijn aangewend geworden tot bekeering en geloof in den Zoon van God, als eenig jaar van te voren.

Redactie.

NOOT VAN DE REDACTIE. — Zonder rekening te houden met de verschillende Conferenties waarin de onderscheiden zendelingen geplaatst zijn, hebben wij de verschillende Nieuwjaarsgroeten geplaatst in volgorde zooals ze bij ons inkwamen, zoodat geen enkel motief bij de plaatsing ervan, in de volgorde waarin zij voorkomen, heeft voorgezeten dan enkel en alleen deze overweging.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

NIEUWJAARSGROETEN.

Groeten uit Amsterdam.

Terugziende op de driehonderd en vijftig dagen van het jaar 1917, doorgebracht met het goede volk van het kleine koninkrijk Nederland, brengen wij ons vele dingen in herinnering die wij tevoren niet mogelijk zouden hebben gedacht. Voorvallen hebben plaatsgegrepen die wij nooit zullen vergeten, velen waarvan ongetwijfeld met vette letters zullen worden opgeteekend in de geschiedenis der wereld. Honderden van uitvindingen zijn aan het licht gebracht, en even zoovele ontdekkingen of meer nog allicht, zijn gedaan geworden. De voornaamsten daarvan hebben betrekking op de noodzakelijkheid van het feit veroorzaakt door de ernstige toestanden bestaande onder de deelnemende volkeren aan den grootsten van alle wereldoorlogen.

In verband met de aangelegenheden hier in Nederland gedurende 1917, zullen wij in gevoelen overeenstemmen door te zeggen dat zeer vele dingen gedaan zijn geworden, om eene oplossing te brengen voor de vele tekorten waarvan in normale tijden geen sprake was, en die, nog slechts enkele jaren geleden, bijna niet mogelijk werden geacht, en ten slotte zullen wij wel allen willen toestemmen dat het oude spreekwoord ook thans weer bewaarheid is, dat de nood de moeder is van alle uitvindingen.

Even zoodanige toestanden waren het op godsdienstig terrein, toen de knaap Joseph Smith zijn loopbaan begon, nu ongeveer honderd jaren geleden, te Palmyra, een klein dorpje in den Staat New-York, toen na de geestelijke opwekking, gehouden door de vereenigde godsdienstleeraars, er twist onder hen ontstond over aangelegenheden van ondergeschikten aard. Zij die bekend zijn met de vroegste historie van de herstelde Kerk zullen zich deze dingen te binnen weten te brengen. Zij zullen weten dat het volk dat terug was gebracht tot de zoogenaamde kudde van Christus, door de boven aangehaalde godsdienstige opwekkingen, en de vereenigde pogingen van de verschillende kerken of secten, zich de vraag stelde: wien van deze mannen zullen wij volgen, en wie is de vertegenwoordiger van de Kerk van Christus? Zekerlijk, er is toch slechts één Kerk?

Ofschoon niet gedoopt, was de knaap Joseph, te dien tijde, gelijk een groot aantal anderen, verlangend om het geloof te kennen waarbij hij zich had aan te sluiten, en het was toen dat hij het woord las, wat hij ten volle geloofde, geschreven door den apostel Jakobus: „En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.” 's Heeren woord aanvaardende ging hij naar het woud in de nabijheid van de woning zijns vaders, en bad hij, op ernstige wijze, zijnen Schepper om licht met betrekking tot de vraag welke secte de ware was, en waarbij hij zich zoude aansluiten. Vragende om brood was het niet de daad van een rechtvaardig God hem daarvoor een steen in de plaats te geven. Hetzelfde gold hier bij dezen eenvoudigen knaap die in de kinderlijkheid van zijn ziel om de waarheid vroeg. Toen hij om licht vroeg, ontving hij het, van af dien tijd tot hij, te Carthage in Illinois, den marteldood had te sterven.

Door zijne nederigheid en toewijding bleef hij het middel waardoor God zijn volk geleidde gedurende de kinderjaren van de herstelde Kerk in deze, de laatste, bedeeling. Hij was de leider van een rechtvaardig, naar waarheid zoekend, volk. Onder stormen en moeiten legde hij het fundament van de grootste Kerk op aarde, de eenige **KERK VAN JEZUS CHRISTUS**.

De heerschende toestanden in aanmerking genomen, heeft de Kerk van Jezus Christus gedurende de laatst verloopene eeuw, de eenige van haar bestaan in de laatste tijden, een schitterende vooruitgang gemaakt, sedert zij, met al haar gaven en heerlijkheden, op aarde was hersteld, en zooals het was in de eeuw die thans tot het verleden behoort, zoo zal het zijn bij voortduur in de toekomst, zooals geprofeteerd werd in den droom van den koning Nebukadnezar, (Dan. 2).

Nu het oude jaar voorbij is gegaan, en wij een nieuw zijn ingetreden, zou het goed zijn voor ons allemaal als wij een inventaris op zouden maken van datgene wat wij gedaan hebben gedurende het verleden. Daar is niet één van ons of hij kan vele dingen vinden die op zijne debetzijde zijn geboekt geworden, en wij hebben toe te stemmen dat wij allen vele zwakheden hebben die wij dienen te overkomen. Welnu dan laten wij niet zien naar onze broeders, maar ons voornemen te zeggen met Jozua: „Kiest u heden wien gij dienen wilt wat mij aangaat, ik en mijn huis, wij zullen den Heere dienen.”

Laten wij allen ons deel nemen om het werk van den Heer hier in Nederland te bevorderen door hulp te bieden aan de verschillende organisaties van de Kerk hier, en door het ondersteunen van de leiders en zij die belast zijn met het voorzitterschap, alsmede door te leven in overeenstemming met de onderwijzingen van het evangelie, wat zoo groot is en zoo schoon.

Dat wij allen de vele zegeningen en voorrechten mogen genieten

die God op ons heeft uitgestort, en dat geluk, gezondheid, en succes ons deel moge zijn in den komenden jaarkring van 1918, is de hartelijke wensch van uw broeder in het evangelie,

Francis O. Jones.

Amsterdam, 1 Jan. 1918.

Iemand heeft eens gezegd, „Elken dag brengt zijn eigen gelegenheid om goed te doen wat nimmer te voren gedaan had kunnen worden, en nooit meer gedaan kan worden.”

Doen wij met die gelegenheid, al moge zij dan ook klein schijnen ons best elken dag, of blikken wij steeds vooruit in de toekomst hopen de dat zich een groote gelegenheid voor zal doen? Is het eerste het geval dan is alles wel en goed, maar wij vreezen dat het laatste veel meer gedaan wordt. En waarom? Eenvoudig omdat de mensch zich tot algemeenen regel gesteld heeft de schijnbaar nietige dingen des levens te verwaarloozen om naar de grootere te tasten, en zoodoende streeft hij zijn plichten voorbij, wat hetzelfde wil zeggen als ze te verwaarloozen; en zoo wanneer hij ten laatste dan eindelijk in eenen toestand wordt geplaatst waar hij inderdaad iets groots en goeds kon volbrengen dan is hij niet bekwaam het te onderscheiden van wat hem slechts een kleine gelegenheid schijnt. En zoo is het als wij voort gaan van dag tot dag uit te zien naar die groote gelegenheid die echter nimmer komt.

Hoe dikwijls eveneens, als tot ons komt de aansporing om de een of andere goede daad te doen, een vermoeide ziel te helpen op haren weg, of een zwakker broeder op zijn oneffen pad, — stellen wij den aandrang terzijde met de gedachte dat de zaak te onbetekenend is om er ons mede te bemoeien, of allicht met de gedachte dat er nog ruimschoots tijd daarvoor over blijft bij andere gelegenheid. Dat wij het namelijk morgen evengoed kunnen doen, en zoo wordt de gelegenheid ongebruikt gelaten. De dag gaat voorbij; morgen komt met zijn eigen taak. De edele impulsie sterft bij gebrek aan toewijding, en het goede wat gedaan had kunnen worden, blijft onvervuld.

Nu is het de tijd, bij het begin van het Nieuwe jaar, om op goede wijze te beginnen. Laten wij gebruik maken van elke gelegenheid om goed te doen, gelegenheden die elken dag ons brengt. Want het zijn de blikken en daden van liefde en vriendelijkheid die wij van daag geven, welke de levens van hen die rondom ons zijn verhelderen; niet datgene wat wij morgen zouden willen doen.

Met groeten,

RULON J. SPERRY.

Arnhem, 31 Dec. '17.

De zending van Jezus Christus was om het menschdom de beginselen der zaligheid te leeren. Gedurende Zijne bediening onderwees Hij, beide door woord en daad, vele schoone waarheden; maar de last van Zijne boodschap zoowel als die van Zijne apostelen en van alle goddelijk aangestelde leeraars, was en is: bekeering. Onafscheidelijk daarmede verbonden, en onmisbaar trouwens eveneens, is het Christus-waardige en zaligmakende beginsel — vergeving. Deze twee gaan hand aan hand. In positief waren zin van het woord, kan de een zonder den ander niet bestaan. Ongescheiden moeten zij blijven als zij van werkelijke waarde zullen zijn. Bekeering is het middel waardoor elk waar Christen eene hoop verkrijgt, terwijl vergiffenis den mensch de zaligheid verzekert. Had onze Vader geene instelling gemaakt dat de mensch zich van zijn slechte daden kon bekeeren, en zodoende eene vergiffenis kon verkrijgen, dan zou geen ziel zalig hebben kunnen worden. Dit zijn eeuwige beginselen. Zij waren tevoren bekend en door God verordineerd — vóór de grondlegging dezer wereld. Gods voorkennis vertelde Hem dat de mensch, wanneer afgesneden van Zijne tegenwoordigheid, zonde zou bedrijven, terug zou vallen, eerder zinken zou dan rijzen. Als een gevolg der overtreding verviel de mensch van de goddelijke gunst, en werd hij vleeschelijk, zinnelijk en duivelsch. van aard. Daarom was het dat God verordineerde en instelde dat hem een proefstaat geschonken zou worden, een tijd om zich te bekeeren, en Hem — God — te dienen. Een tijd om verzoening te doen voor zijne slechte daden, en om zich toe te bereiden tot een hooger leven. En door de plaatsvervangende verzoening van Christus en onze gehoorzaamheid aan de zaligmakende beginselen van het evangelie is het mogelijk gemaakt voor den mensch om datgene terug te krijgen wat hij verloren heeft, de tegenwoordigheid en het aanschijn van zijnen Maker. Overeenkomstig de rechtvaardigheid kon het plan der verlossing niet worden teweeggebracht dan alleen op voorwaarde van bekeering van den mensch in dezen zijnen proefstaat. Was het niet om deze voorwaarden, dan kon de genade geene uitwerking hebben tenzij dan dat zij het werk der rechtvaardigheid zonde te niet doen.

Christus verzoende en stelde alzoo het plan der zaligheid in, tegelijkertijd voldoende aan de aanspraken der rechtvaardigheid. Christus deed dit plaatsvervangend werk voor ons door de beginselen der genade, gunst en liefde. En zoo wanneer het voor ons waarde zal hebben dan hebben wij ons van onze overtredingen te bekeeren en zoo doende vergiffenis te erlangen van deze overtredingen.

Van ons eveneens wordt verlangd om onze broederen te vergeven. Altijd dienden wij het beginsel van genade te beoefenen, en gereed te zijn onzen broederen te vergeven op het eerste teken van bekeering en het toonen van een verlangen naar vergiffenis. En, zouden wij

onzen broeder, of zelfs onzen vijand, vergeven alvorens hij bekeering toont of om vergiffenis vraagt, dan zou onzen hemelschen Vader evenzoo genadig over ons zijn.

De profeet der laatste dagen onderwees dat wij niet het voorbeeld van het tegendeel zouden volgen, en onzen broeder vloeken. Hij zeide: „als gij elkander niet vloekt, dan zal God u niet vervloeken. Als hij geen vervloeker hebt dan zult gij den hemel binnen gaan, en als gij de openbaringen en instellingen opvolgt welke God u door mij gegeven heeft, zal ik u mede naar den hemel nemen als de last die op mijnen rug was gewenteld. Als gij mij niet vloekt, ik zal u niet vloeken. Als gij den mantel der liefde over mijne zonden wilt werpen, ik wil het over de uwe doen. — Want de liefde zal eene menigte van zonden bedekken.”

Moge 1918 ons allen naar waarheid bevinden nalevende de onderwijzingen van den goddelijk gekozen Profeet, en mogen wij allen een dorst hebben naar kennis van het doel van ons daarzijn op aarde en van onze betrekking tot God, en mogen onze pogingen zoodanig zijn als om dien dorst te lesschen in het nieuwe jaar, is de wensch van uw broeder in het evangelie der zaligheid.

W. B. HILTON.

Arnhem, 31 Dec. '17.

27 December 1917.

Als wij een van de meest op den voorgrond tredende feiten van het nu ten einde spoedende jaar, een van de verschijnselen waarvan meest gesproken, die een omvangrijken invloed ten goede hebben teweeggebracht, hadden aan te halen, een verschijnsel wat ons nieuw geloof schenkt in den adeldom van karakter van het menschedoem, dan zou het den geest zijn van oprechte handeling en duurzame voldoening des levens, niet alleen de gelukwenschen voor van daag of voor morgen, maar die voldoening welke blijven zal en vermeerderen.

Wij leven, het is waar, te midden van verwarring. Dit is een groot tijdperk, niet alleen in zake politieke aangelegenheden, maar ook betreffende den godsdienst. Iemand zou, te midden van de met elkander in strijd komende beweringen en aanspraken, haast ontmoedigd geraken om het koren van het kaf te onderscheiden, het ware van het valsche, als hij namelijk geen godsdienstbegrip had wat hij, bij zijn onderzoek naar waarheid, als uitgangspunt kon kiezen.

Vele van de oude beweegredenen die ten goede leidden in de voorbijgegane tijden en geslachten, zijn thans buiten werking gesteld, of verliezen op snelle wijze hare werkende kracht. Eerbied voor de wet en het gezag verminderen, waar krachten die ten kwade leiden zich voortdurend vermeerderen.

Teveel hartstocht bestaat er voor stoffelijk bezit, en teveel pessi-

misme jegens godsdienst en nationale instellingen. Als wij de parallel loopende vloek willen ontgaan, en ons maatschappelijke voldoening wenschen te waarborgen, dan hebben wij ons te herinneren dat gelijkheid, persoonlijke vrijheid, en elk van onze vrije instellingen, de afstammelingen zijn van godsdienst. Laten wij niet bevreesd zijn voor den godsdienst. Hij is goed gezelschap!

Godsdienst is simpel slechts de schoone kunst des levens, en niets anders. Leven met hart, hoofd en hand. Inderdaad het beoefenen van godsdienst is het leven van den heelen mensch; een leven minder dan dit is geen godsdienst. Godsdienst is de eerbied voor God, en de trouw aan God, respect voor de rechten en gevoelens van den evennaaste. Godsdienst te beoefenen is rechtvaardig te handelen, genade lief te hebben, medelijden te hebben met den zondaar en den ongelukkige. Het is in nederigheid met God te wandelen, en aan anderen te doen wat men wenschte dat ons zelf zou worden aangedaan.

Zoodanige onderwijzingen waren de leeringen van Christus, wiens komst in het midden des tijds een nieuw tijdperk inluidde, terwijl heel de wereld een onmeetbaar goed werd aangedaan door de komst en zending van den grooten Leeraar, wiens leven en voorschriften het menschedom op zoo wonderbare wijze hebben beïnvloed.

Alleen zij die Hem, in Zijn waar karakter, als de Verlosser van het menschedom, de verzoenende Offerande, de Opstanding en het Leven, hebben aanvaard, kunnen de belangrijkheid en het voordeel beseffen van Zijne geboorte. Niemand dan zij die de Kerk vormen welke Hijzelf heeft herbouwd, en waaraan Hij opnieuw Zijne macht en Zijn licht, en waarop Hij goddelijk gezag heeft uitgestort, kunnen bij mogelijkheid de werkelijkheden van Zijne goddelijkheid beseffen.

In dit geloof begroeten wij, met de teekenen der tijden, elk opvolgend jaar als een stap nader tot Zijne verschijning, want zoodanige teekenen zouden er zijn die Zijne tweede komst als Vrededorst zouden voorafgaan.

Met beste groeten tot allen die in Hem gedoopt zijn,

Utrecht, 31 Dec. '17

ELBERT STEPHENSON.

Mijn waarde broeders en zusters en alle vriendelijke lezers van De Ster, in de Nederlandsche Zending.

Mijne hartelijke groeten, en een welgemeende ernstige wensch voor een gelukkig Nieuwjaar. Het nieuwe jaar wat thans voor ons allen staat, moge het brengen zijn altijd hoopvolle, verblijdende, belofte voor de toekomst. Zijn gezegende en blijde nagedachtenis wordt altijd verwelkomd als elke dag vervuld is geweest met vriendelijke daden, edele en nobele gedachten. Een neiging te koesteren de ziel te verheffen is de beste waarborg voor een gelukkig en blij Nieuwjaar.

Goed zoude het, naar waarheid, zijn als wij nu zouden willen be-

ginnen om het komende jaar het gelukkigste en beste van onze levens te doen zijn.

Laten wij, daarom, een blik terug slaan in het verlopen jaar, en van uit onze ondervindingen met betrekking tot goed en kwaad, wijsheid vergaderen voor de toekomst. De toekomst draagt en zal ons de vervulling toewijzen, of wel het falen van onze plannen en verlangens.

Laten wij het nieuwe jaar welkom heeten, en wijden het toe aan onze beste pogingen, aan onzen trouwen dienst, onze liefde en vriendschap, alsmede aan onze smeeingen voor de welvaart en het geluk van heel het menschdom.

Ik bid dat de rijke zegeningen van het evangelie in onze zielen mogen wonen, en onze harten mogen vervullen met blijdschap, en dat het nieuwe jaar het vreugdevolste en meest gelukkige moge zijn, en het rijkste gezegend. Dat, wanneer het voorbij is gegaan, wij inderdaad een beter leven mogen hebben geleid, ons gemoed verhelderd moge zijn geworden en aangedaan met edele aandoening voor de toekomstige noodzakelijkheden.

Utrecht.

Avin J. Tenschcr.

De cijfers 1917 doen ons kond dat Een Duizend, Negen Honderd en Zeventien jaren geleden de „Vorst des Vredes" geboren werd, en onze gedachten gaan terug naar een klein stadje in Judea, alwaar Hij, in eene kribbe, terneder lag. Toen regeerde de vrede over heel de aarde.

Deze Koninklijke Vorst bracht tot het menschelijk geslacht leeringen waardoor elkeen, als hij wilde, voort kon schrijden tot eeuwigen vooruitgang. Hij is van daag, en is dat geweest gedurende de laatste negentien eeuwen, het ideaal van ieder christelijk hart. De leerstellingen die Hij onderwees zijn heilig, en de voorschriften ervan zijn bindende. Wij kunnen, door ze te lezen, wijs worden; door ze te gelooven, zalig; en door ze in praktijk te brengen, heilig.

In den tegenwoordigen tijd zijn wij getuigen van de resultaten van een afvallige kerk; van de resultaten van het feit dat de menschen goddelijke eer voor zichzelf hebben aanvaard door deze, — de Zijne — heilige onderwijzingen te leeren.

Laten wij, als leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die gelooven dat een man door openbaring en door het opleggen der handen, van God geroepen behoort te worden, door diegenen welke daarvoor de bevoegde macht bezitten, voortgaan altijd te luisteren naar het geopenbaarde woord van God, zooals het in het verleden was bekend gemaakt, zooals het nu geopenbaard is, en zooals het in de toekomst nog geopenbaard zal worden.

Doen wij zoo dan zullen wij instrumenten zijn in de handen des

Heeren om te helpen de regeering van vrede in te luiden. Mogen wij allen strijden tot dat einde, en deelnemers zijn aan een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar, is de wensch en het gebed van uwen broeder

Mahonri A. Josephson.

Groningen 1 Jan. '18.

Waarde Broeders en zusters en vrienden van de Nederlandsche Zending.

Wij naderen het einde van het jaar 1917, en de gebeurtenissen opmerkende die dat jaar gebracht heeft zal zulks voor ons allen eene herinnering zijn, en in het bijzonder voor hen die vooruitgang hebben gemaakt en zich hebben verbeterd. Geldelijk voordeel is niet alles, want ofschoon een mensch de geheele wereld zoude mogen verwinnen, en hij leed schade aan zijne ziel, het zou hem niet baten.

Zij die de proef hebben doorstaan, en de moeiten van het bijna tot het verleden behoorende jaar hebben verduurd, en thans gereed zijn het nieuwe jaar in te treden, hebben vooruitgang gemaakt.

Er is nooit een periode geweest in de historie van het menschedom dat er meer volkeren en naties betrokken waren in een zoo doodelijk conflict als van daag. Millioenen en millioenen zijn onder de handen van dezen tijd lijdende.

Vriend tegen vriend, en vijand tegen vijand, allen onbewust strijdende om de komst der tijden te yervullen, als wanneer onzen Heer en Zaligmaker hier op aarde zal komen om als Koning der koningen te regeeren.

En thans naderen wij den verjaardag van dien Vredevorst, die van een vrouw geboren, hier op aarde kwam, en thans verwachten wij opnieuw onzen eerbied en heilgroeten te brengen aan dien grooten dag door onze waardeering en heilgroet te betoonen.

Hierbij wensch ik u, als een broeder in dezelfde zaak, een gelukkig en blij Kerstfeest en Nieuwjaar.

Hopende dat de Heer een iegelijk van ons persoonlijk wil zegenen gedurende heel het komende jaar, en dit jaar ons alle Zijne goedgunstigheden en verheugingen brengen en schenken moge, is het gebed en den wensch van uw broeder in het evangelie

Groningen, 31 Dec, '17

N. Leslie Andrus.

Met gemengde gevoelens neem ik de gelegenheid te baat om door middel van De Ster, enkele van mijne gedachten weer te geven.

Ten eerste: veel heil en zegen zij u toegewenscht in het pasbegonnen jaar, en ik gevoel mij gedrongen u aan te raden om de zegeningen die u in den afgelopen tijd gegeven zijn, te waardeeren. Telt uw vele zegeningen, telt ze één voor één, en ziet dan wat de

Heere voor u deed. Wij hebben reden om dankbaar te zijn, al is ook heel de wereld in beroering en vol met onheil.

Broeders en zusters, deelgenooten van de zegeningen in het licht der waarheid. Gods werk is hier op aarde gekomen om er voor altijd te blijven. Hij zelf bestuurt zijn werk, en de bonden van het Priesterschap komen naderbij. Het getrouwe volk wordt meer en meer vereenigd, al is het ook dat de wereld zulks niet ziet. De geestelijke zegeningen worden genoten en zijn bestemd om in glorie voort te komen in de toekomst. Staat niet stil mijn broeders en zusters bij het angstverwekkende, zich alomverspreidende onheil wat heden de aarde teistert; wordt niet meegevoerd met toestanden die wij niet verhelpen kunnen, doch houd uw oog en uwe hoop gevestigd op het morgenrood van het Vrederijk wat bestemd is om straks zegevierend door te breken. De Heere zelf heeft zulks gesproken! Nu wat hooren wij? Leest Leer en Verb. 128:19,20,21, en leert uit deze schriftuurplaats dat alle beloften vervuld zullen worden, omdat God ze heeft gesproken.

Een woord van innigen dank aan mijne medearbeiders in het groote werk des Heeren, insluitende alle ambtenaren en ambtenaressen van al onze vertakkingen en organisaties. God zegene u allen. Uwe onvermoeide pogingen zullen door Hem in gedachten worden gehouden. Uw loon is zeker.

Met een zegenbede voor allen gevoel ik mij gedrongen in het nieuwe jaar u op te dragen aan de vaderlijke zorg, u toeroepende te handelen overeenkomstig de woorden van Alma 37:36,37.

Uw heilwenschende medearbeider

Rotterdam, 31 Dec. 17.

Wm. Dalebout.

In zooverre ik niet het voorrecht heb een laatst bezoek te brengen aan al mijne vrienden, broeders en zusters, om voor de laatste maal hen allen de hand te drukken, vóór mijn vertrek naar mijn geliefden tehuis, gebruik ik de mij geschonken gelegenheid uitdrukking te geven aan mijne gevoelens door middel van De Ster.

Ik ben mijn hemelschen Vader dankbaar dat ik waardig bevonden was om als een zwak en nederig dienstknecht in het arbeidsveld van de Nederlandsche zending te arbeiden, alwaar ik een goed en vriendelijk volk gevonden heb, en ik ben zeer dankbaar voor al de broederlijke liefde en goedheid aan mij bewezen.

Ik ben niet in staat u terug te betalen voor al het goede dat ik, onderwijl ik hier werkte, heb ontvangen, maar ik ben zeker dat de Heer u zegenen zal en u beloonen voor alles wat gij doet ten behoeve van het werk van Hem, en ik verlang dat gij allen verzekerd zult zijn van de liefde en waardeering mijnerzijds jegens u.

Aangezien thans mijn tijd gekomen is om te vertrekken, zoo wil ik

u een laatst vaarwel zeggen, en wijl dit juist samenvalt met het begin van het nieuwe jaar, zoo is mijn wensch, dat wij allen een verlangen mogen hebben om onzen Heer te dienen met heel ons verstand en sterkte, en zoo mogelijk, nog beter dan wij hebben gedaan in het verleden, en mijne voornemens zijn een nieuw blad op te slaan bij het begin van 1918, en daarop meer en beter te schrijven dan ik deed in 1917.

Ik hoop en bid dat wij allen getrouw mogen zijn aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, waardoor wij alleen datgene kunnen en zullen ontvangen wat wij verwachten, en dan zal, in het eind, ons loon zeker zijn.

Mijne getuigents blijft steeds dat het Priesterschap met de Kerk van Christus hersteld is geworden, door middel van de gehoorzaamheid van den profeet Joseph Smith, redenen waarom wij hem eeren als een even groot profeet als al de anderen in de geschiedenis van Gods handelingen met het mensdom op aarde.

Mogen de zegeningen van den Heer met allen onzer zijn. Met beste wenschen voor u allen, ben ik

Uw broeder in Christus,

Rotterdam, 31 Dec. '17

George Kreutzer.

Waarde vrienden en lezers van De Ster.

Het is een weinig meer dan veertien maanden sedert ik mijn tehuis en mijne vrienden in Utah verliet om naar dit land te komen als een zending van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en ik kan naar waarheid zeggen dat ik verblijd ben de gelegenheid te hebben gehad hier te komen. Ook gevoel ik mij verheugd te kunnen zeggen dat er in Holland vele goede menschen gevonden worden. Ik vind het volk hier in deze lage landen zeer vriendelijk en gastvrij, en gewillig hunne diensten elken vreemdeling aan te bieden.

Ik heb geleerd respect te hebben voor het Hollandsche volk en hunne vriendelijkheid.

Wel verschillen zij van ons met betrekking tot hunnen godsdienst in verscheiden opzichten, maar zij zijn, als een geheel beschouwd, gewillig onze boeken en tractaten te lezen, en sommigen van het volk zijn zoo vriendelijk ons te vragen om terug te komen, als wanneer wij de gelegenheid hebben aan hen het plan der zaligheid te verklaren, welk plan ons van God gegeven is geworden door Zijnen dienstknecht Joseph Smith.

Wij zijn niet hier gekomen om het goede volk alhier te verleiden, maar wij kwamen hier om hen geloof te prediken, den doop en de bekeering, want dit was de groote boodschap der zaligheid die Christus leerde in Zijne dagen.

Ik dank het volk van Holland voor de vriendelijkheid die men mij heeft betoond, en ik vraag God hen allen, in het komende jaar, te zegenen met meer wijsheid en kennis, opdat zij meer van Zijn groot plan der zaligheid mogen leeren verstaan, alsmede dat wij allen altijd gewillig mogen zijn elkander te helpen bij het opbouwen van Zijn — des Heeren — koninkrijk hier op aarde.

Uw broeder en vriend in Christus:

Rotterdam, Dec. '17.

Ouderling Benjamin Frank Seely.

Mijn waarde broeders en zusters en vrienden in de Nederlandsche zending.

Bijna veertien maanden is het verleden sedert ik terzijde werd gezet door Apostel Clawson om hier in de Nederlandsche zending te werken, en inderdaad ben ik dankbaar dat ik bevoorrecht ben door God, door middel van den profeet Joseph F. Smith, geroepen te zijn te werken onder Zijne kinderen in Holland.

Een van de vele beloften die mij gegeven werd door den Apostel, te voren genoemd, was dat, wanneer ik getrouw bleef en altijd trachtende om God te dienen, dat mijne vrienden vele in getal zouden zijn, en ik overvloedig zoude worden gezegend. Deze belofte werd gegeven door inspiratie en is in alle opzichten bewaarheid geworden in mijn zendingswerk in Utrecht en in Groningen. Ik ben nog slechts een korten tijd werkzaam geweest in Rotterdam maar heb daar eveneens reeds zeer vele broeders en zusters gevonden, ofschoon ik natuurlijk nog niet in alle opzichten met hen vertrouwd ben geraakt. De woorden van den Apostel zijn waar, omreden ik mij tehuis gevoel bij al de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Mijne ondervindingen hebben mij het bewijs geleverd dat de Hollanders, over het algemeen, een volk zijn van goede en vriendelijke natuur, beminners van godsdienstige vrijheid, en een volk dat tracht om God te dienen. Ik heb mij in mijn werk onder hen ten zeerste verblijd, en tal van keeren ben ik gezegend geworden door eene gelegenheid te hebben met vreemdelingen te spreken en hun het plan der zaligheid uit te leggen, en door mijne pogingen om het evangelie te prediken heb ik vele vrienden gevonden.

Ik ben naar waarheid dankbaar aan allen die mij hebben geholpen om van mijne zending tot dusver toe, een succes te maken, en ik vertrouw dat mijne pogingen geleid waren in de richting van het opbouwen en versterken van hen met wie ik in aanraking kwam en tot wie ik gesproken heb.

Het jaar 1917 zal spoedig geëindigd zijn, en verzegeld met een nieuw jaar, redenen waarom ik allen aan wensch te moedigen, en in

het bijzonder de leden der Kerk, om nabij God te leven en al Zijne geboden te onderhouden, en ik bid den Vader u allen daarbij te helpen.

Al deze aangehaalde zegeningen en vele anderen daartoe, zoo hoop ik, zullen u gegeven worden gedurende het volgende jaar.

Rotterdam, Dec. '17.

Louis M. Griffiths.

Bij het begin van een nieuw jaar zijn onze gedachten min of meer bezig met het verleden, hoe wij namelijk onzen tijd en onze talenten hebben besteed; en in vele gevallen denken wij dat wij in ons werk gefaald hebben. Laten wij evenwel op de toekomst zien, en ons daarmede liever bezig houden, het voornemen koesterende beter te doen in het nieuwe jaar wat weer voor ons ligt dan wij gedaan hebben in het verleden.

Sommigen onzer zijn wachtende op de gelegenheid om huiswaarts te gaan, of beter gezegd allicht, naar het land Zion, het tehuis van alle geloovigen, niet alleen in geestelijken, maar in daadwerkelijken zin, want de Heiligen der Laatste Dagen getuigen en gelooven dat Zion bestaat op aarde, zooals de profeet Jesaja zeide dat namelijk het huis des Heeren, in het laatste der Dagen, gevestigd zoude zijn in de toppen der bergen, en dat Gods volk aldaar zoude vergaderd worden, terwijl dan Zijn woord uit zoude gaan van Jeruzalem, en de wet uit Zion. Eenmaal zullen deze voorspellingen worden vervuld.

Vele van de oude profetieën, zoo kunnen wij getuigen, zijn vervuld. Profetieën namelijk die gesproken zijn door den mond der profeten van ouds.

Evenwel, laten wij niet denken, zoo wanneer wij ons daar verzameld hebben dat al onze moeilijkheden geëindigd zullen zijn. O neen, voor sommigen beginnen zij dan pas. Bij getrouwheid echter en volharding zullen alle bezwaren worden weggeruimd, als wanneer wij met Ruth kunnen zeggen, „Uw God is mijn God, en uw volk is mijn volk.”

Aangezien ik mijne zending in Holland nu volbracht heb, en met blijdschap huiswaarts keer naar het land en het volk wat mij dierbaar is, zoo hoop ik de rest van mijn leven aldaar door te brengen, om verder in den dienst en den wijngaard des Heeren te werken. Als Heiligen der Laatste Dagen hebben wij groote verwachtingen van Zion. Niet alleen van Utah, maar zooals onze profeet Joseph Smith gezegd heeft, van het oosten tot het westen, van het zuiden tot het noorden, zal het land der Vereenigde Staten van Amerika, Zion zijn, en de zegeningen welke door hem en door andere dienstknechten des Heeren zijn uitgesproken geworden, zullen op Zion worden uitgestort, en onze verwachtingen zullen niet worden teleurgesteld. Enkel slechts als wij maar getrouw blijven aan het verbond wat wij met God gesloten hebben, gewillig zijnde om Zion mede te helpen verder

op te bouwen. Dan zal er eene kracht en invloed van Zion uitgaan, en de volkeren der aarde zullen met eerbied en achting spreken van het priesterschap dat God wederom hersteld heeft op de aarde. Want, de wet zal van haar uitgaan, en die Wet zal rechtvaardig zijn, een balsem voor de gewonden en genezing der Heidenen.

Wij hebben, in het afgeloopen jaar, in Holland vele moeilijkheden medegemaakt, maar toch kunnen wij dankbaar zijn dat God ons gespaard heeft voor den oorlog, en ons meer heeft gegeven dan wij hadden verdiend. Laten wij derhalve tevreden zijn, en zingen het lied dat door de pioniers werd gezongen toen zij in hunne moeilijkheden verkeerden:

„Komt, Heil'gen komt! geen werk noch strijd gevreesd,
Maar uw reis blij volbracht.

Schijnt ook de tocht wat zwaar; zijt kloek van geest,
Naar uw kruis krijgt gij kracht.”

Ik heb mijn werk met blijdschap volbracht, en hoewel ook daaraan moeilijkheden verbonden waren, zoo toch heeft het mijne getuigenis versterkt, en kan en zal ik altijd getuigen dat het evangelie van Christus hetwelk gepredikt wordt door de Heiligen der Laatste Dagen, de volle waarheid én de eenige weg is tot zaligheid, alsmede dat de wereld met al hare wijsheid niet in staat is en dat nooit zal zijn om de menschen iets beters en schooners aan te bieden dan datgene wat door Joseph Smith, schoon een eenvoudig man, maar geïnspireerd door en vervuld met den geest des Heeren, ons gegeven en gebracht is.

Met recht sprak de engel dat zijn — Joseph's — naam voor goed en kwaad bekend zoude raken over heel de wereld. Wij kunnen thans zien en hooren hoe deze voorspelling vervuld is. Voor mij is „het „eere den man welke sprak met Jehovah”, en is hij met recht een wegbereider voor de tweede komst van Christus geweest, zooals Johannes de Dooper zulks was voor de eerste komst van den Zaligmaker.

Ik wensch u allen van harte veel vreugde en voorspoed in het nieuwe jaar, en daar voor velen nog niet de gelegenheid is aangebroken om met ons naar Zion te gaan, zoo zeg ik tot u, houd goeden moed! Veel werk wordt er nog van u gevraagd in Holland, en als een dienstknecht des Heeren beloof ik u, zoo gij volhardt en bidt, dan zal eenmaal de tijd komen dat gij of uw geslacht uw naam zal vertegenwoordigen, en gekend zal zijn in Zion.

Nogmaals dank voor de vele vriendschap die ik van vele uwer huisgezinnen ondervonden heb, en voor de hulp en den bijstand mij in het zendingswerk verleend.

Gods besten zegen voor u allen.

Amsterdam, Dec. '17.

D. v. d. Berg.

De Schriften leeren duidelijk de wederkomst van onzen Heer Jezus Christus tot de aarde. Almede dat Hij Zijn koninkrijk zal oprichten. In Openbaring 20:1—3 wordt ons uitdrukkelijk verteld dat Satan gebonden zal zijn, opdat hij niet meer de volkeren zal kunnen verleiden, en dat deze gelukkige toestand duizend jaren duren zal.

Gedurende dezen tijd zal Christus de opperste heerscher zijn over het menschdom, en zij die deel hebben in de eerste opstanding zullen, als „de eerstelingen van God en Christus”, met Hem regeeren. Hier is het schoone uitzicht der toekomst hetwelk de Schriften voor ons opent.

De Heiligen der Laatste Dagen weten, door het Woord der Openbaring, in deze bedeeeling ontvangen, dat de Heer zich met macht en groote heerlijkheid van den hemel zal openbaren, vergezeld van al de legerscharen der Heiligen vandaar, en dat Hij in gerechtigheid met de menschen op aarde zal wonen gedurende duizend jaren. Zij weten dat Hij komen zal om de aarde te oordeelen, en dat Zijn volk verlost zal zijn en met Hem heerschen zal. Verder weten zij dat de profeet Joseph Smith verwekt was als een afgezant om de tweede komst van onzen Heer aan te kondigen, even als Johannes de Dooper gezonden was om Zijne eerste komst te boodschappen, almede dat Zijne Kerk opnieuw is opgericht geworden als eene noodzakelijke voorbereiding tot, en eene inluiding van het duizendjarige rijk.

Door de prediking van het evangelie van Christus, zooals geopenbaard door Joseph Smith, geloof namelijk, bekeering, doop voor de vergiffenis der zonden, en het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes, enz., zullen velen onder de volkeren geleid worden om de overleveringen hunner vaderen te verzaaken, en zullen zij geteld worden onder het volk van God.

Zij zullen zich tot ééne plaats vergaderen, om zich toe te bereiden voor de verschijning van den Zaligmaker, door Zijne geïnspireerde dienstknechten leerende de dingen welke Hem behagen, zich reinigende van alle dingen welke Hij haat.

Zij zullen voor Hem eenen heiligen tempel bouwen. Noodzakelijk zal een vorm van bestuur onder hen moeten worden opgericht, aangezien zij zich voorstellen zoowel een maatschappij te vormen als wel een kerkelijke kring. Dit gouvernement zal eene godsregeering zijn of, in andere woorden, het Koninkrijk van God. De wetten, verordeningen, regelingen enz., zullen zich bevinden onder de directie van Gods priesterschap, en elk ding dat geluk voort zal brengen, eenheid zal bevorderen, en het koninkrijk in sterkte zal doen vermeerderen, zal worden verwelkomd.

Hopende dat het komende jaar een glimp van dien zonnenschijn brengen zal aan elk en ieder van ons, en dat Hij die over alle dingen regeert, om Zijn eigen oogmerken te volbrengen in alle dingen, de

vrede op aarde moge herstellen voor allen die van goeden wil zijn, wensch ik u een gelukkig en succesvol Nieuwjaar.

H. E. Williams.

Amsterdam, Dec. '17.

Aan mijne Broeders, Zusters en Vrienden.

Bij de intrede van het jaar 1918 gevoel ik mij gelukkig U allen mijne gelukwenschen te kunnen aanbieden. Ik beschouw het als een voorrecht met zooveel te hebben kennis gemaakt en met de toestanden vertrouwd geworden te zijn, die in de zending heerschende zijn. Wanneer ik denk aan de vriendschap en liefde, door mij onderhouden in het zendingsveld, dan gevoel ik in mijn hart, hoe gelukkig wij kunnen worden, door onze liefde aan anderen te betoonen en dan sporen die gevoelens mij aan, om bij de wisseling der tijden U allen Gods besten zegen toe te wenschen. Mogen wij in dezen nieuwen jaarkring beginnen ons leven zoodanig in te richten dat, wanneer ook dit jaar weer zal heengegaan zijn, wij met voldoening kunnen terugzien en den Vader in den Hemel ons daarvoor zal kunnen zegenen. Nimmer zullen wij het Evangelie op prijs gesteld hebben, als het ons niet geholpen heeft om betere menschen te worden. Daartoe werd het ons gegeven en bij gehoorzaamheid aan hetzelfde, ook in dit jaar, zullen de zegeningen niet uitblijven, want deze zijn er onafscheidelijk aan verbonden.

Daarom hoop ik, dat dit jaar voor U allen er een van vooruitgang moge zijn, dat wij allen nader tot God mogen leven en daardoor medewerken om Zijn werk groot te maken, en dat ons voorbeeld nog vele oprechten van hart moge aansporen een onderzoek in te stellen in onze leerstellingen, welke alleen de zaligheid in zich sluiten.

Met vriendelijke groeten

Uw toegenegen Br. in Christus

Rotterdam, Dec. '17.

Jac. J. v. Langeveld.

OVERLEDEN.

AUKEMA. Te Amsterdam is op 21 Dec. 1917 overleden, zuster Neeltje Aukema Schaafsma. Geboren te Terzool, prov. Friesland, was zuster Aukema op 28 December 1908 gedoopt door Ouderling J. H. Walker, en bevestigd door Ouderling C. A. Woolley.

OVERLEDEN.

Uit een particulier schrijven, door een onzer zusters in Rotterdam ontvangen van uit Utah, nemen wij eenige zinnen over die ons melding maken van een treurig verlies, geleden door onzen onvergetelijken ex-president Le Grand Richards en vrouw:

„De kleine Jane Richards, die in Holland geboren is, is dood. Morgen zal de begrafenis gehouden worden.

Zondag l.l., toen ik hen een kort bezoek bracht, liep de kleine nog buiten en was ze nog goed gezond. Maandag-nacht evenwel is ze heel ziek geworden. Naar het ziekenhuis gebracht zijn drie doctoren bezig geweest om haar redding te brengen, maar ze konden haar niet behouden. Dinsdagmorgen, 6 November, is zij in het ziekenhuis gestorven. Morgen, den 8sten, wordt zij begraven. Vreeselijk hard is het natuurlijk voor beiden, Br. en Zr. Richards.”

Meer bijzonderheden meldt de brief niet, maar het weinige wat we lazen in dit schrijven, ons welwillend ter inzage verstrekt, is droevig genoeg. Hoe zeer nemen wij van harte deel in dit smartelijk verlies. Hoe herinneren wij ons allen nog de groote blijdschap van dit edelaardig echtpaar, toen zij hier in Holland verblijd werden met de geboorte van nog een dochttertje, en hoe spoedig hebben zij dit weder moeten verliezen.

Bidden wij van ganscher harte dat de Heer, die gegeven heeft en die neemt, hen beide moge sterken in deze zoo droevige ondervinding. Heel ons hart gaat vol van deelneming uit tot de ongetwijfeld diep bedroefde ouders, in wier harte de Vader des hemels balsem moge gieten door het bewustzijn, dat beiden eveneens ongetwijfeld zullen gevoelen, dat alles wat Hij doet, welgedaan is.

INHOUD:

Het werk Gods in de laatste Dagen	blz. 1	Nieuwjaarsgroeten	blz. 9
Bij de intrede van 1917 „	8	Overleden „	24